

217

בשבוע בו נחשפה חוליית חבלה שכללה עשרות השודים מנצרת וכפר ג'ת, דיווחו דובר צה"ל והמשטרה על 4 תושבי השטחים שחוסלו במסגרת סילוק השבונות פנימיים.

ספירת "דיעה אחרת" מראה כי מאז סרוץ מאורעות האלימות הערי בית קטל הטרור 217 נשים וזכרים, ערבים ויהודים, לפי הסירוט הבא:

- 172 ערבים הזכו, נורו, נדקרו ונשרפו למוות בידי אחיהם.
- 45 יהודים נרצחו.
- 1 חייל ישראלי נעדר.

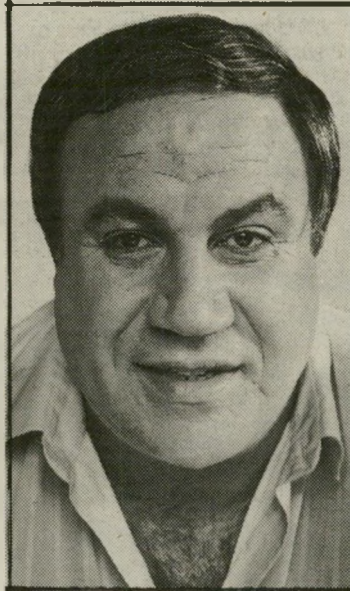
"צ'יק צ'אק" וצ'יקו

דים קדימה ותפשו את מקומם הנכון בחברה. תפקידים ומשרות שהיו בחזקת רכושם הפרטי של אחינו בני-אשכנז הורעברו לידים שחומות: בצבא – רמטכ"ל (משה לוי) ואלופים בכירים (איציק מר-

פס, לפני איזה טריליון מיליארד שנות אור, התחולל המהפך הגדול. ב-1977 לספירת הנוצרים בא מנחם היהודי בנין ושינה לחלוטין את פני המפה הפר-ליטית במדינה. תנועת החרות הפכה למפלגת השלטון ושורה שלמה של מהפ-כות חברתיות פנימיות פרצו אחת אחרי השניה, במקביל ובקשר ישיר זו לזו.

האוניברסיטאות מלאות בחוקרים ומומחים שעשו קאריירות מזהירות על חשבון הליכוד. לאורך, לרוחב ולעומק פני השטח נחפרו אתרים ארכיאולוגיים בכדי לתת הסבר מדעי לרקע השינוי הת-הומי. אשפי דעת הקהל וגאוני מדידת התמורות הדמוגרפיות שפכו הררי מילים ופרסומים שבאו לתאר, ובעיקר לתרץ, מדוע אירועי '77 הינם בגדר תאונה היסטורית, שאר-טוטו תיעלם מהעולם לטר-בת חזרתם למרכז הבמה של מפא"י רצ"ומפ"ם.

אך כבר למעלה מתריסר שנים נמשך התהליך ואינו נעצר. הימין המולטי בישראל מתחזק והולך בקרב קהל הבוחרים היהודי, וצובר יותר ויותר עמדות כוח והשפעה בנקודות המפתח השונות של המדינה. מעבר לזעזוע העמוק בתחום ה-פוליטי-מפלגתי, והשלכותיו שבאו לידי ביטוי במישור המדיני (אימוץ הקו הניצי כסעיף המרכזי), התחוללה רעידת אדמה אמיתית בנושא העדתי וביחס האישי לבני עדות המזרח. במהלך פחות מחצי דור פרצו הספר-

משה בהן (צייקו) מיצו המהפך החברתי שהביא הליכוד

(דכי). בכלכלה – שר האוצר (משה ניסים), מנכ"ל בנק לאומי (בינו צדיק) ויוזמים רבים שיצאו מעסק משפחתי ובנו אימ-פריות מפוארות. נשיא המדינה (יצחק נבון), סגן רה"מ (דוד לוי), מזכ"ל ההסתדרות (ישראל קיסר). ראשי עיריות ומו-עצות, שרים רבים מכל המפלגות, מנה-לים מהדרג הבכיר ביותר. מהפכה אדי-רה ללא שפיכת טיפת דם אחת. אולי אסור לומר זאת, אבל גם רשימת שמות חללי צה"ל שונה במידה רבה ממה שהיה ידוע בעבר. לצד בני הקיבוצים, עכשו נלחמים ונופלים גם בחורי עיירות הפיתוח והשכונות. המגזרים והמפנים שהקריבו את חייהם על הגנת גבול הצפון באו לא רק מצפון ת"א ורמת השרון, אלא בעיקר ממושבות וישובים קטנים, כמו מערי הלוויין והשינה, צפופות האוכלוסין ובעלות רוב ספרדי.

יש מיתאם גבוה בין הצלחות הליכוד לקידום המזרחים. יש קשר גומלין בין תמיכת בני העדות בתנועת החרות לבין העידוד, הסיוע והתמיכה שנתנה המפלגה לציבור המובהק של בוחריה. התגבשות

המחנה הלאומי הוציאה למרחב את המקופחים והדפוקים לשעבר. נצחונות בבחירות לכנסת ולעיריות הזרימו לשרות הראשונות מאות פעילים שזכו לק-טוף את הפירות האלקטוראליים המת-קים.

ובעוד ימים ספורים תתנהל מערכה נוספת על דמותה של החברה הישראלית. יעקב שמאי אמנם לא יצא ראשון בהת-מודדות על ראשות ההסתדרות, אך במקביל, יהיו עוד קרבות מרתקים – על השליטה במועצת הפועלים. כאן אמור הליכוד לנחול מספר הצלחות שיערערו בפעם הראשונה את ההגמוניה המסור-תית של תנועת העבודה. זו תהיה הדרך לפריצת הדרך אל מרומי הקומה החמי-שית של המיבצר האדום.

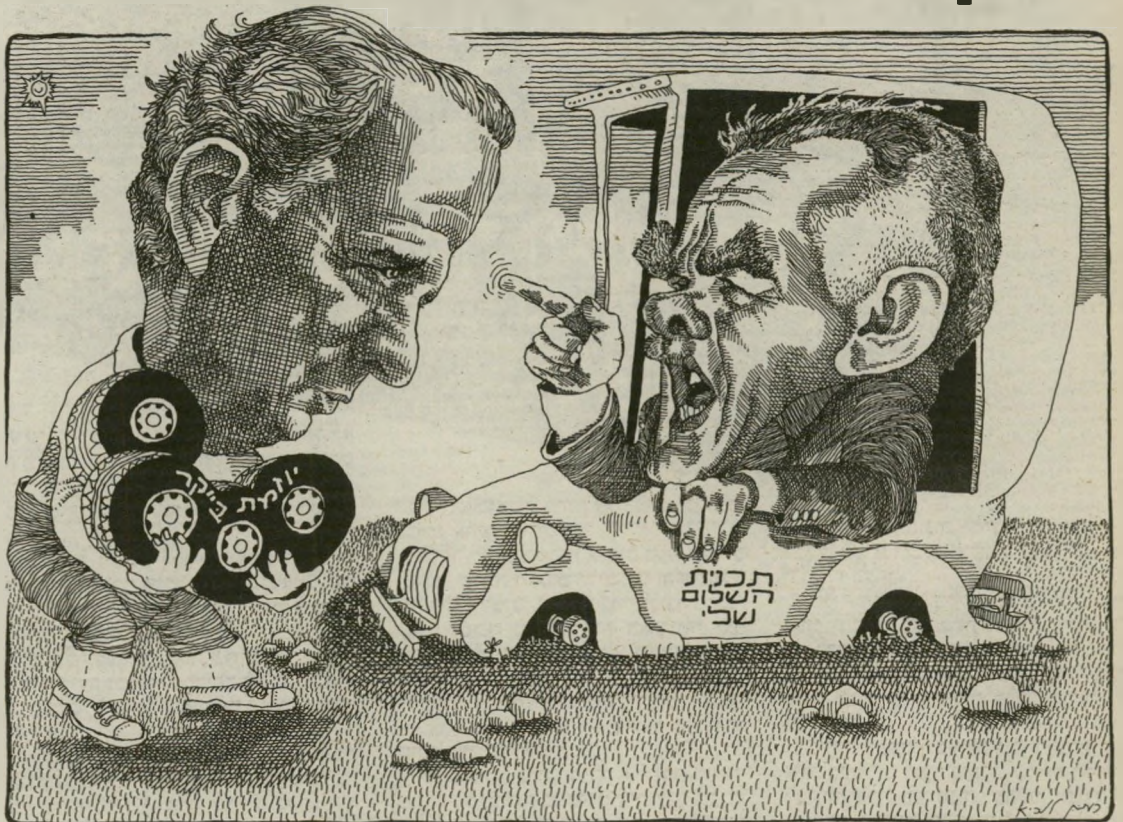
מערכת הבחירות בירושלים מהווה דוגמא קלאסית למאבק האיתנים על כי-בוש מועצת פועלים. עיר הבירה ידועה כמעוז מוכר של הליכוד וכמקור אכזב למפלגת העבודה. למרות תרגילים מלוכ-לכים (כמו צירוף מצביעים מהקיבוצים לרשימת הבוחרים) מייב הסיכויים נתו-נים למשה כהן (צייקו), מועמד הימין. (הימין המדיני, יש לציין ולהזכיר, זה המ-שלב את הדבקות בשמירת הרעיון הציוני עם מסר חברתי וצדק סוציאלי).

הצלחתו של אותו צייקו (שגם הוא, לא בדיק ווואזו געיל) תהיה מהפך בפני עצ-מה. בפעם הראשונה מצליח הליכוד לה-ציב מועמד בעל נתונים לכיבוש מעוז ה-הסתדרות בעיר הגדולה ביותר במדינה. יו"ר אירגון עובדי בזק עומד לנגוס קשות בשמאל, דווקא במרכז העצבים של ה-מימשל. אם אכן יעלה הדבר בידו (באמ-צעות ידיה הבוחרות של עשרות אלפי תומכיו) יהיה הנצחון אות וסימן כי הלי-כוד שוב עלה על הדרך הנכונה.

כי מפלגה זו ניבנתה ובנתה על מנ-היגים מקומיים אהודים בקהילה. דוד לוי, ואחריו משה קצב, דוד מגן, עובדיה עלי, שאול עמור ועוד רבים וטובים, צמחו והיו לקודקודים בכירים ברמה הלאומית, מקרקע הגידול של מקומות מושבם. עם הפנים מזרחה הלך הליכוד אל המוניו וקיבל את המנדאט להרכבת הממשלה. לאחרונה קצת שמן ובעט, כך שדווקא האשכנזים מנסיכו (מרידור ואולמרט) הוקפצו כיתה, בעוד שאצולת הספרדים במשפחה הלוחמת נבלמה מעט.

הבחירות להסתדרות מספקות את ה-הזדמנות להחזיר עטרה ליושנה – לשמש כמנוף לקידום נציגי הרוב בתנועה. משה כהן הירושלמי הוא יותר מסתם מועמד. צייקו הוא סמל לגישה שפתחה את השר-רות בפני צעירים מוכשרים ללא הבדל מין ועדה. ביום ב' הקרוב יוכרע אם בא-מת רק הליכוד יכול. לא, בזבנג וגמרנו" של סיסמאות פריסומת ריקות. לא, בצייק צ'אק" של הכרזות נבובות ועשייה דלה. אלא בצ'ייקו, המסמל לרבים עבודה קשה שכתרתה בחירה דמוקרטית כש-רה.

רענן לוריא מדבר:

"הגלגלים האלה עגולים מדי לטעמי... מקסימום אקנה ממך אחד!"